

under Mødet indleveret en Adresse fra nogle Beboere i Østhimmerland, hvor de paa det varmeste anbefaler det første Projekt, jeg omtalte, nemlig en Bane fra Vøgstør til Viborg med Sidelinie fra Mars op ad Aalborg til, jeg tror, der nævnes Støvring. Den Adresse, som den høitærede Formand omtalte ved Mødets Begyndelse, og som er underskrevet af en stor Mængde Beboere, baade fra Øst- og fra Vesthimmerland, anbefaler Arden-Banen. At nu en Mængde Beboere i Vesthimmerland kunde ønske Ardenbanen, kan jeg saa overmaade godt forstaa, men hvorledes det egentlig hænger sammen med den store Interesse, det skal have for Østhimmerland at faae en Bane fra Vøgstør til Arden eller til Støvring eller Skjorping, saa at de finde det nødvendigt at samles og give denne Interesse Udtryk i en Adresse til Rigsdagen, har jeg ikke kunnet faae fat paa. Den Interesse, som Østhimmerland kan have, maa bestaa i, at de kunne faae en eller flere Baner gennem Østhimmerland indtil den østjydske Kængdebane; i saa Fald kan det naturligvis have sin Interesse, om disse Baner komme til at udmunde paa rette Sted; men hvad Interesse de skulle have i, om Banen fra Viborg eller Vøgstør kom til al udmunde det ene eller det andet Sted, kan jeg ikke se. Det kunde kun have Interesse for de Folk i Østhimmerland, som skulle til Vøgstør eller til Viborg; men nogen almen Interesse kan dette Spørgsmaal ikke have for Østhimmerland. Altsaa hvad angaar Ardenbanen kan Udvalgets Flertal ikke skjønne rettere, end at det, der vilde vindes ved den, kun vilde være meget Lidt, medens den i mange Henseender vilde indeholde en Tilsidefættelse af berettigede Interesser. Vi maa derfor paa det Bestemteste fraraade Vedtagelsen af Mindretallets Forslag. Konklusionen af hele denne lange Udvikling, hvori jeg har gennemgaaet de forskjellige Projekter, bliver, at Flertallet efter moden Overveelse finder, at Regjeringens Forslag er det eneste Forslag af dem, der ere fremkomne, som kan siges i fylldigt mulige Omfang at varetage samtlige Interesser, og vi anbefale derfor Lovforslaget, forsaavidt angaar Spørgsmaalet om Vinten til usforandret Vedtagelse.

Ved Siden af Uoverensstemmelse om Spørgsmaalet om Jernbaneliniens Retning er der i Udvalget opstaaet Meningsforskjel om et meget vigtigt Spørgsmaal, et Principspørgsmaal, med Hensyn til hvilket det tør forudsættes, at den Afstemning, som finder Sted angaaende dette Spørgsmaal her i Salen, vil kunne faae vidtrækkende Følger. Det er Spørgsmaalet om, hvorvidt

de Kommuner, som ere interesserede i Jernbaneanlægget, skulle give Tilskud eller ikke. Som ærede Medlemmer ville have set, har Udvalget delt sig i et Flertal og et Mindretal. Flertallet mener, at man skal stryge Tilskud det; dets Hovedargument, og jeg tror ikke, at jeg har Ret naar jeg siger, dets eneste Argument, i det Mindste for en Del af dets Medlemmer, er det, at der ved Vedtagelsen her i Thinget af Lovforslaget af Slagelse—Næstved Banen ikke blev betinget noget Tilskud. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa det den Gang udførligt drøftede Spørgsmaal om den Forskjel, som maatte være mellem Slagelse—Næstved Banens Anlæg og andre Baneanlæg, hvor Tilskuds-spørgsmaal maatte komme frem. Jeg skal kun kort bringe i Erindring, at her have vi at gjøre med en Bane, hvis Anlæg er afhængigt af Tilskud; i det andet Tilfælde havde vi en Bane, der skulde anlægges, uden at de interesserede Kommuner bleve spurgte, om de ønskede den anlagt eller ikke. Ganske vist stillede Forholdet sig ikke saaledes med Hensyn til Skjellør-Banen, idet den blev anlagt af Hensyn til denne lille By; men der ville ærede Medlemmer erindre, at det var ganske ekstraordinære Omstændigheder, der gjorde, at man med fuld Anerkjendelse af, at Banen alene befordrede lokale Interesser, dog ikke forlangte noget Tilskud. Nu siger man, at saa skal man heller ikke forlange noget Tilskud til Hobro—Vøgstør Banen; men naar man ræsonnerer saaledes, kan jeg ikke se Andet, end at det er en ren Provindsialisme, der gjør sig gjældende, idet man siger, at naar Sjælland har faaet en enkelt Bane, uden at komme til at give noget Tilskud, skal dette Tilskud heller ikke kunne fordres med Hensyn til den foreliggende Bane. Det er efter min Mening et rent provindsialistisk Standpunkt. Jeg tror, at adskillige af de Medlemmer, der her have stillet Forslag om, at Tilskudet stryges, ikke vilde være komne frem med det, hvis der var blevet vedtaget Tilskud med Hensyn til Skjellør-Banen. Naar de altsaa nu komme frem med det, er det jo et helt provindsialistisk Standpunkt, de staa paa. Det kan ikke bestrides, tror jeg. Men enten det nu forholder sig saa eller saa, vil jeg opfordre Thingets ærede Medlemmer til at følge Mindretallet paa Grund af de Konsekventjer, til hvilke vi ville komme, hvis Flertallets Forslag bliver vedtaget. Man kan paa den ene Side med temmelig Sikkerhed sige sig selv, at naar Forholdet bliver det, at fremtidig alle Baner skulle anlægges af Staten uden noget Tilskud, vil den høie Regjering blive meget utilbøielig til at fremkomme med